

og saa et Forsøg paa atter at revidere Toldloven. Heraf følger, at naar der endelig engang kommer en Revision af Toldloven, saa kunne vi ikke andet end udtale vore fulde Forordninger om Forandringer i et saadan til Revision forelagt Toldforslag. Vi kunne ikke der blive staaende ved, hvad Regjeringen just tilfældigvis mener at kunne gaa ind paa, vi maa stille disse større Forordninger og i alt Fald gjøre et alvorligt Forsøg paa at faae dem gennemførte; men, mine Herrer, der staa vi saa ligeoverfor en yderst vanskelig og ubehagelig Stilling. Naar paa den ene Side Stillingen er saaledes, som den her er ligeoverfor Regjeringen og Landstinget, saa kunne vi omtrent med positiv Visshed sige os selv, at hvis vi hævde disse større Forordninger, saa ville vi slet ikke faae Noget i det første Dieblit, og saa kunne vi netop paa Grund af vore Reformforordninger blive Skyld i, at de andre Satser, som vi dog kunne have Haab om at enes med Regjeringen og Landstinget om, heller ikke kunne blive førte igjennem. Jeg ser ikke nogen anden Vej at gaa, end at de, der have samme Ansuelser som jeg, maa adskille disse to Ting; vi maa særskilt tage de Toldtættelser, som vi ganske simpelt kunne faae i Toldloven, og særskilt tage de andre Ophævelser eller Nedsættelser, som vi ønske i Afgifterne. Derved kunne vi paa engang saa kraftig som mulig gjøre de større Forordninger, vi stille, gjældende, og paa den anden Side kunne vi ikke udsætte os for, paa Grund af disse større Forordninger, at være Skyld i, at de mindre Forandringer i andre Satser, hvorom vi let kunne blive enige med Regjeringen og Landstinget, ikke finde Steb, saaledes at der altsaa slet ikke sker noget Fremstridt. Det er væsentlig dette Forslag, som har gjort, at jeg ikke turde vente længere med at forelægge dette Lovforslag. En saadan Sag som denne kræver næsten altid en yderligere Drøftelse, der er altid mange Enkeltheder, som man kunde ønske underkastede en nøiagtig Undersøgelse, og som man kunde ønske at høre andre indsigtsfulde Mænds Mening om; men jeg har, af Hensyn til Toldbogen, der foreligger i dette Thing, troet, at jeg endog saa vilde paadrage mig et Ansvar ved at tilbageholde dette Forslag, og det er mit Haab, at det høie Thing ikke blot med Belvillie vil tage denne Sag under Behandling, uanset hvad hver især maatte mene om de mange enkelte Bestemmelser i Forslaget, men tillige inden ikke altfor lang Tid vil fremskynde denne Sags Forhandling, særlig af Hensyn til den Stilling, hvori jeg, og jeg tror mange Medlemmer foruden mig af de Medlemmer, der ønske større Reforme, befinde sig lige overfor Toldbogen.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende „Forslag til Pensionslov“.

Det Valg foretoges efter Reglerne for Forholdstalsvalg paa Begjæring af: Cornelius Petersen, Steenstrup, Aberg, N. Andersen, Bach, S. S. Christensen, Fjord, Frederiksen, C. Hansen, (Randers Amts 1ste Valgkreds) P. Hansen, Veth, Lybye, P. Pedersen (Frederiksborg Amts 3die Valgkreds), Schönheyder, Dinesen, P. E. Olsen, L. Larsen og Rosob.

Ved den foretagne Valghandling afgaves der 83 Stemmesedler, og da der skulde vælges 9 Medlemmer, udfordredes der altsaa 9 Stemmer til et gyldigt Valg.

Valgte bleve kun følgende 8 Medlemmer i følgende Orden: S. A. Hansen, B. Jensen, Schroll, Ankjær, S. S. Christensen, L. Petersen, C. Hansen (Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds) og Bach. Jungersen havde 6 Stemmer, Hindenburg 1 Stemme og 1 Stemmeseddel var blank.

Ved Optællingen af Stemmesedlerne fandtes paa en af disse Navnet „K. Hansen, Kjøge“, hvilket Navn af Formanden erklæredes ensbetydende med C. Hansen, Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds, i Betragtning af, at det ved Dplæsningen af Stemmesedler gjentagne Gange havde vrist sig, at Medlemmers Navne, i hvilket Forbogsstavet C udtales som K, af enkelte Medlemmer blev stavet med K.

Man gif altsaa til et nyt frit Valg paa 1 Medlem, hvorved der afgaves i Alt 76 Stemmesedler, men deraf vare 21 blanke. Der var altsaa 55 gyldige Stemmesedler, og det afgjørende Flertal var saaledes 28. Valgt blev Jungersen med 53 Stemmer.

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Hærens Ordning“.
(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2265 ff.)

Ankjær: Det jeg gaar til at indlede Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, skal jeg tillade mig at henstille til Thingets ærede Medlemmer, om det ikke vil være hensigtsmæssigt at begynde Debatten derover til selve det foreliggende Lovforslag. Det er utvivlsomt, at vi i den nærmeste Fremtid maa komme ind paa en almindelig Debat om vort Forsvarsvæsen, men det forekommer mig, at den bedemnest vil kunne føres under Behandlingen af det store og almindelige Forslag om Forsvarsvæsenets Ordning, idet jeg gaar ud fra den Betragtning, at vort For-